

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Señora Sánchez.

La senyora consellera de Benestar Social:

Sí, muchas gracias, señor presidente.

Pues mire, que hablen ustedes del copago cuando fueron ustedes los que aprobaron la ley de la dependencia... Y recuerdo las palabras del ministro Caldera, que decía: «Quien más tiene, más paga. Se trata de que todas las personas contribuyan a que funcione el sistema.» Por cierto, dice usted que el Gobierno de España ha recortado las ayudas. Ahora mismo, en este momento, el Gobierno de España ha aprobado 17 millones de euros para todas las comunidades autónomas, sin distinción, para todas las comunidades autónomas, en el plan de lucha contra la pobreza infantil y para trabajar por la inclusión. Eso son políticas reales. A ustedes todo les parecerá poco. Las necesidades son ilimitadas, y los recursos son limitados.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor López.

El senyor López Milla:

Sí, gracias, señor Cotino.

Señor Fabra, el ministro de hacienda ha acordado con el presidente Monago el pago de la deuda histórica de Extremadura, y a usted, nada. ¿Sabe usted que el secretario general de mi partido le ha preguntado por escrito al ministro de hacienda respecto de las reuniones que hayan podido mantener usted o el señor Moragues con el señor Beteta, o con el señor Montoro, para hablar de la deuda histórica y de la reforma en la financiación autonómica? ¿Sabe lo que ha contestado? Pues mire, ha contestado que el señor Moragues le envió al señor Montoro hace unos meses una carta, que por lo que se ve no ha tenido ningún tipo de respuesta, y que de reuniones, nada de nada, señor presidente. No nos tratan igual que a Extremadura, por lo que parece. ¿No se siente usted ninguneado por el ministro Montoro, no se siente usted maltratado por el presidente Rajoy? Porque, señor presidente, a este paso, ni aunque haga usted el salto del tigre.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Señor presidente.

Presidente, señor López, el 16 de octubre del 2013 se aprobó una resolución aquí en el *ple* de Les Corts, que ustedes se abstuvieron, no votaron a favor, en la cual nosotros, estas Cortes, reclamaban la liquidación de la deuda histórica. Y ustedes no se sumaron al acuerdo de Les Corts. Ustedes no se sumaron a la voluntad de la sociedad valenciana de cambiar ese sistema de financiación.

El sistema de financiación actual lo aprobaron ustedes. Entraron en 2004, no actualizaron la variable de población,

no reconocieron un millón de valencianos de cuatro millones a cinco millones, entraron en 2009, aprobaron un modelo, ustedes lo han reconocido, un modelo que discrimina a la Comunidad Valenciana, y ustedes, en vez de sumarse al apoyo, ayudarnos, y ponerse al lado de la sociedad valenciana, ustedes se abstienen de este acuerdo de reclamación de un nuevo modelo de financiación y de la reclamación y liquidación de la deuda histórica. Háganselo mirar y defiendan los intereses de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, señor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Molt honorable president, jo pujava ací a preguntar-li sobre per què no ha pres mesures en millorar la democràcia, per a impulsar l'autogovern, per a superar la gravíssima crisi econòmica i social que patim, per què no prenen mesures. Però ahir el seu grup parlamentari –vosté no va estar present– va prendre una mesura en contra de la dignitat d'esta cambra, va prendre una mesura indigna, que suposa un gravíssim atemptat a la institució. Per què no va estar present i, en tot cas, avala vosté esta decisió d'inhabilitar per primera vegada en la història de la democràcia espanyola una diputada del nostre grup parlamentari? (*Remors*)

El senyor president:

Molt honorable president.

Senyors diputats, per favor.

Molt honorable president.

Señores diputados, si usted...

El senyor president del Consell:

Señor Morera, le voy a contestar a la pregunta que usted formuló el lunes y de paso también a la que ha hecho hoy.

Fíjese, no sé qué entiende usted por democracia. No lo sé. Pero, para mí es un derecho que los españoles nos hemos dado y nos hemos ganado. Y no es algo graciable, que puedan los gobiernos de turno incrementar o reducir. Hoy tenemos una democracia madura y consolidada, y eso lo demuestra que en los últimos treinta y nueve años aquí ha habido treinta y nueve posibilidades de acercarse a las urnas, y lo hemos hecho siempre en democracia y en libertad. La capacidad de autogobierno la marca nuestro Estatut, por cierto, un Estatut que ustedes votaron en contra, pero es que, además, el Estatut habla de aquello que tenemos que respetar y que forma parte de nuestra esencia: la lengua, lo que es la propia al territorio de la Comunidad Valenciana, la bandera y todo aquello que son nuestras señas de identidad, y ustedes tampoco lo respetan, señor Morera.

Con lo cual, si usted quiere que hablemos de mejorar la democracia o de incrementar el autogobierno, tenemos claves y elementos suficientes para hacerlo de forma conjunta sin necesidad de hacer cuestiones que pongan en entredicho tanto la democracia como lo que es la valoración de las instituciones y de los partidos políticos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, ¿per què s'amaga vosté?, ¿per què no dóna la cara?, ¿per què no diu que va ser vosté el que va ordenar eixe tribunal d'ordre públic, eixa inquisició, eixa persecució contra la nostra diputada en un fet inaudit (*veus*), en un fet inaudit? (*Algú fa: «Xxxt.»*) Done la cara perquè això és danyar la democràcia, el seu grup parlamentari i vosté danyen la democràcia.

No ens poden donar cap lliçó de democràcia quan vosté i el seu grup parlamentari han vulnerat sistemàticament,... (*veus*) vosté i el seu grup parlamentari han vulnerat sistemàticament la Constitució vulnerant els drets dels diputats, sentències del Tribunal Constitucional. ¡No ens poden donar lliçons! ¡No ens poden donar lliçons!

I vosté –entenc– que va donar l'ordre i que avala el que va passar ahir, inaudit; ¡inhabilitar una diputada aplicant en un abús de poder de la seua majoria absoluta, dinamitar la legislatura de la manera que l'han dinamitada! ¡Vosté està d'acord amb la persecució que ha patit el nostre grup parlamentari? (*Veus*) ¡Diga-ho! ¡Diga-ho! Perquè, ¡escolte!, si això és aixina, si això és aixina, ¿quina inhabilitació van a tindre els responsables polítics d'EMARSA, de robar 30 milions?, ¿quina inhabilitació van a tindre els responsables de Nós?, ¿quina inhabilitació va a tindre vosté de posar un síndic que ha està condemnat per corrupció?, ¿quina inhabilitació va a tindre el grup parlamentari que ha impedit i ha posat,... i el govern que ha tapat proves i ha intentat ocultar informació sobre les víctimes del metro, de la línia 1 del metro?, ¿quina inhabilitació política va a tindre?, ¿quina inhabilitació política va a tindre aquell que va decidir posar 30 milions dels pocs recursos que tenim per a comprar una empresa fallida?, ¿quina inhabilitació és mereix?, ¿quina inhabilitació va a tindre?, ¿quina inhabilitació va a tindre el president de La Generalitat que va decidir tancar la nostra ràdio i televisió pública valenciana?, ¿quina inhabilitació?, ¿quina inhabilitació va a tindre eixe president que no vos va a eixir debades?, la junta d'accionistes reunida en Consell d'administració, el Consell, ¿quina inhabilitació anem a posar al Consell que va tancar la nostra radiotelevisió pública?, ¿quina inhabilitació va a tindre vosté que ha incrementat el deute públic valencià en 11.000 milions d'euros?, ¿quina inhabilitació va a tindre un president de La Generalitat que arruina empreses en la seua insolvència i en el seu impagament i a famílies que –segons Càritas– tenim un nivell de pobresa altíssim?, ¿quina inhabilitació va a tindre un president que no pren decisions al respecte?, ¿quina inhabilitació política va a tindre un president que no reclama el deute històric del poble valencià i ens condemna a patir la misèria i l'empobriment?, ¿quina inhabilitació va a tindre?, ¿quina inhabilitació va a tindre un president que té una comunitat amb 700.000 desocupats, parats i parades i no fa polítiques actives d'ocupació?, ¿quina inhabilitació va a tindre el seu govern, senyor president?, perquè en les eleccions europeus ja li han dit que vosté no està capacitat per a governar, que no té la legitimitat, que està en minoria, i no pot prendre decisions unilaterals que hipotequen el futur govern del canvi, perquè el que vosté ha dit ací és que ha trencat la legislatura, perquè vosté no ha estat capaç de controlar un grup parlamentari de *tontons macoutes* que s'han dedicat a perseguir la diputada (*veus*), la diputada que més

ha perseguit la corrupció en esta cambra. I no ens van a fer callar, no ens fan a fer callar.

Senyor president, ¿quan anem a recuperar la decència en la vida pública? ¿Vosté es pensa que amb el que van fer ahir aplicant de forma abusiva un reglament amb la seua majoria absoluta, va a recuperar la decència i la dignitat d'estes Corts?

Mire, li vaig a dir una cosa, puge vosté ací i diga que no està d'acord amb el que va passar ahir, i pose ordre en les seues files perquè, si no (*veus*), ha trencat la legislatura. ¡No competen amb nosaltres per a res! El poble els inhabilitarà... (*veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Morera Català:

...a vosté i a tots aquells que han actuat de forma tan indecent i mos han portat...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

..a la situació de misèria al nostre autogovern i al poble valencià.

No es mereixen vostés res.

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Morera Català:

Puge vosté ací i diga que el que va passar ací...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Morera.

El senyor Morera Català:

...no mereix el seu suport. (*Aplaudiments*)

El senyor presidente:

Moltes gràcies.

Molt honorable president.

Señor Castelló, por favor, ya se lo he advertido. (*Veus*)

Señores diputados.

El senyor presidente del Consell:

Gracias, señor presidente.

Le guste o no le guste, señor Morera, aquí lo que se ha hecho es cumplir el reglamento (*veus*). Y cuando usted habla de lo que tienen que hacer otros, ¡déjelas hacer!, ¡para eso están los tribunales!, ¡es que usted quiere convertirse en juez, en parte, el que centra, el que remata, el que toca la música y el que baila!, ¡usted lo quiere hacer todo! (*Aplaudiments*) ¡Y eso no puede ser, señor Morera, eso no puede ser!

Mire, le voy a poner un ejemplo para que usted lo entienda. Yo entiendo que siendo usted parte implicada le resulte

difícil entenderlo. Le voy a poner un ejemplo en un aula de secundaria donde un profesor, ante una situación de alboroto en la clase, le llame la atención a un alumno, y el alumno le diga que no le quiere hacer caso, le dice el profesor que atienda a lo que le está diciendo y que, además, su comportamiento debe ser el que marca las reglas acordadas por todos los alumnos y por el claustro o el centro escolar, y ese alumno vuelve a decir que no le da la gana cumplir lo que le está diciendo el profesor, a lo que el profesor le dice, «¡oiga!, le expulso porque usted está teniendo un comportamiento inadecuado en este aula» (*veus*), y el alumno lo que le dice...

El senyor president:

Señores diputados.

El senyor president del Consell:

...es que «no me da la gana y no respeto la autoridad de usted como profesor».

¡Hágaselo ver! y a lo mejor explicándolo así usted es capaz de entender (*aplaudiments*) lo que pueden entender las personas de bien. Si ese es el concepto que usted tiene de mejorar la democracia, estamos, desde luego, en puntos muy opuestos.

Y no me preocupa que no lleguemos a acuerdos porque es que hasta ahora usted no ha estado ni una sola vez en contacto de acuerdo con las posiciones del Partido Popular y de este grupo durante toda la legislatura, señor Morera. Esa es la realidad. Ustedes han hecho una oposición en contra de los intereses de los valencianos, buscando siempre lo que la gente quiere escuchar, pero han llegado a tener muchísimas contradicciones; ¿se acuerda usted del *austericidi*?, señor Morera (*veus*), ¿se acuerda del *austericidi*...

El senyor president:

Señores diputados, por favor.

El senyor president del Consell:

...cuando decía que no había que pagar a los bancos y todos los ayuntamientos donde ustedes tienen responsabilidad de gobierno lo primero que hacen es pagar a todas las entidades financieras? Señor Morera, eso es lo que están haciendo.

Ustedes, ahora, están presos de lo que es ese discurso demagógico y no saben lo que hacer para poder seguir llamando la atención. Desde luego, ese no es el planteamiento que nosotros vamos a hacer.

Vamos a intentar, desde luego, posibilitar que se mejore lo que es la participación de los ciudadanos en esta cámara, vamos a intentar que haya una mayor cercanía de los ciudadanos hacia las instituciones.

Ustedes han hablado de «desaforamiento» porque no quieren hablar de la reducción de lo que son los diputados de estas Cortes, ¿por qué no quieren hablar de lo que es la posibilidad de elección directa de un tercio de los diputados, donde no haya ni una sola barrera electoral?, no, ya no hablamos ni del 3 ni del 5%, sino que cualquier ciudadano se quiera presentar. Eso sí que es mejorar la democracia. O lo que vamos a hacer después del verano, que el Consell va a aprobar un nuevo proyecto de ley de iniciativa legislativa popular más ambicioso, que rebajará de las 50.000 a 25.000 las firmas necesarias para poder realizar su tramitación. Eso sí que es apostar (*aplaudiments*) por lo que es la democracia

y la participación de los ciudadanos en lo que es la vida pública de una institución.

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Moreno, por favor, señor Moreno, por favor.

Señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, a un alumne en una escola se l'expulsa amb garanties, no amb un expedient *¡secret!* (*veus*), ¡no amb un expedient secret! Vosté diu que defén la democràcia, doncs comencem per conforme van convocar un ple secret i busque en quin article del reglament parla dels plens secrets, comence per aquí.

Senyor president, ha començat avui contestant a Morera dient-li que «li contestaré de tot» i no ha contestat de res, no ha explicat per què no va estar ací per a prendre una decisió inaudita i inèdita, en un ple secret. ¿Va a validar l'actuació del senyor Cotino, que l'única cosa que ha demostrat és que és incapàc de mantenir l'ordre en el plenari, incapàc? ¿El desviament de la senyora Barberá d'aquí a allà no indica que va ser ella la causant del problema que mos ha causat i l'han volgut llevar fora de Compromís? ¡Conteste!, ¡conteste!, ¿per què aplaudia vosté ahí darrere quan Blasco dia que no i se ria de tot nosaltres? (*El president disconnecta el micròfon del diputat*)

El senyor president:

Moltes gràcies. (*El senyor Pañella Alcàcer continua parlant amb el micròfon disconnectat*) (*Veus*)

Moltes gràcies, ¡per favor!, moltes gràcies.

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pañella, l'article 101 i següents del reglament d'esta cambra que es va aprovar en l'any 1983. (*Algú fa: «Xxxt.»*)

Miren, els ciutadans estan esperant que vostés demanen perdó pel menyspreu que la senyora Oltra ha tingut en una de les institucions més importants de la Comunitat Valenciana. (*Applaudiments*) Vaig a fer-los una reflexió, una reflexió.

¿Què dien vostés quan l'aleshores alcalde de Sueca, senyor Baldoví, va expulsar els joves perquè portaven una camiseta que posava «ZP al paro»? ¿On estaven vostés? ¿Això no danyava la democràcia? ¿Què dien vostés quan eixos dos joves van haver d'eixir escoltats per la policia local del saló de plenaris de l'Ajuntament de Sueca? ¿On estaven vostés? (*Veus*) ¡Hipocresia! (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, ¿parla vosté de menyspreu? Tenen vostés quinze sentències per vulnerar drets constitucionals: cinc de la Mesa de Les Corts i deu que acumula el senyor govern. ¿Quin menyspreu? Vostés agafen el Reglament de Les Corts i fan bandera d'ell i la Constitució la tiren per terra, eixa que tant defensen, i el Codi penal també, ¡el tiren per terra!

Encara no ha explicat vosté qui li va dir que donara diners al presoner Tauroni, ¡no ho ha explicat!, qui li va dir que al seu amic Tauroni, també el seu amic Tauroni, li donara diners dels fons de cooperació perquè els robara quan era alcalde vosté de Castelló. ¿Com anem a fiar-nos d'un president que sent alcalde la ciutat de Castelló va donar diners a una trama corrupta? ¿Com anem a fiar-nos?

I, efectivament, ¿sap el que passaria?, que nosaltres als xiquets no els deixaríem amb eixe professor, si el professor és Cotino.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Gràcies, senyor president.

Bé, no sé quina és la pregunta (*veus*), aleshores no sé què dir, però sí diré una vegada més, una vegada més, una qüestió. (*Algú fa: «Xxxt!»*)

Respecte de Tauroni més els altres processats en este procediment, La Generalitat ha dit el que havia de dir a través de l'advocacia de La Generalitat, demanant penes privatives de llibertat. ¿O és que ja no s'enrecorden vostés?

Mire, vosté parlava de sentències, parlava de deu sentències del govern, jo vaig a donar-li les dades del govern. Este govern, des de juny del 2011 fins a juny del 2014 ha contestat 37.603 preguntes escrites (*veus*), (*algú fa: «Xxxt.»*); 12.344 sol·licituds de documentació; 1.395 preguntes orals; 590 compareixences; 112 interpellacions; 115 preguntes al president. Això és el que s'ha fet. Deu sentències perquè hem discrepat, ¡val!, ¿i què són deu sentències enfront a tot això?

Podran queixar-se de moltes coses però de l'actitud de col·laboració i de transparència d'este govern... (*El president disconnecta el micròfon del senyor conseller*) (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pregunta del síndic adjunt del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Ciscar, no s'apunte la medalleta del nombre de preguntes i de sol·licituds de documentació, perquè les fem nosaltres. (*Remors*) Les fem nosaltres. I vostés no les responen la major part de les vegades. (*Aplaudiments*)

Senyor Fabra, ¿quin és el seu criteri en la gestió dels fons públics? I em referisc tant al criteri polític, com al criteri personal, és a dir, a les decisions del Consell i a la seua pròpia conducta personal.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, mi criterio sobre la gestión de fondos públicos en la administración es muy sencillo: atender las necesidades diarias que tienen los valencianos con eficacia y con eficiencia. Pero eso, lógicamente, es lo que atendemos en el Consell y a nivel personal cada uno de nosotros.

Pero le recuerdo que los fondos públicos son más de los que está gestionando la administración autonómica. También estos son recursos públicos, todo lo que recibimos cada uno de nosotros.

Y a mí me sorprende que usted –y no tengo nada contra usted– siga ejerciendo de síndico en estos momentos en su partido, entre otras cosas, porque he visto como su síndica, que está operada del pie, sí que ha podido asistir a lo que son manifestaciones en la vía pública o yendo a participar en los actos de campaña y, sin embargo, hace un mes que no ha venido por aquí.

También quiero que se nos explique por qué se maltrata (*aplaudimientos*) y se tiene un criterio distinto en lo que es la gestión de los recursos públicos, que también la señora Sanz está cobrando de todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudimientos*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

¡Qué ruindad!

Mire, señor Fabra, se lo voy a explicar. Y además en castellano para que lo entienda.

La síndica del grupo de Esquerra Unida no está aquí, porque en estos momentos está sometiéndose a una rehabilitación sanitaria en un hospital público.

Ustedes, lo que necesitan es una rehabilitación política, una larga rehabilitación política, que los valencianos les darán el año que viene.

I, ara, parlem de la gestió de fons públics. Eficàcia i eficiència, 220 milions d'euros gastats en sis mesos sense televisió pública.

Parlem d'altres criteris. Legalitat, per exemple. Senyor Fabra, vosté està sent investigat per la Fiscalía Anticorrupció per la compra de Valmor, pel gran escàndol de corrupció del seu govern.

Compren una empresa per 99 cèntims i assumixen tots els seus deutes eximint de totes les seues responsabilitats els seus amics, els empresaris amics i familiars del Partit Popular, Aspar, Roig, Cotino.

¿On està el criteri de legalitat? ¿I el criteri d'interés general, si vostés han decidit gastar més de cinquanta milions d'euros per a beneficiar els seus amics? ¿El criteri de transparència? ¿El criteri d'austeritat?

Ja li ho hem dit, 15 sentències per denegar documentació, una interlocutòria d'execució de sentència perquè vostés estan recurrent, i per tant incorrect en més despesa, per tal de dilatar el moment de l'entrega de la documentació. Unes enquestes pagades amb diners públics per a ús privatiu del Partit Popular. Més d'un milió i mig d'euros en deu anys, ¿eh? No és poca cosa. Les hem demandades, una i altra vegada.